УКРАЇНСЬКА
АСОЦІАЦІЯ
ФУТБОЛУ

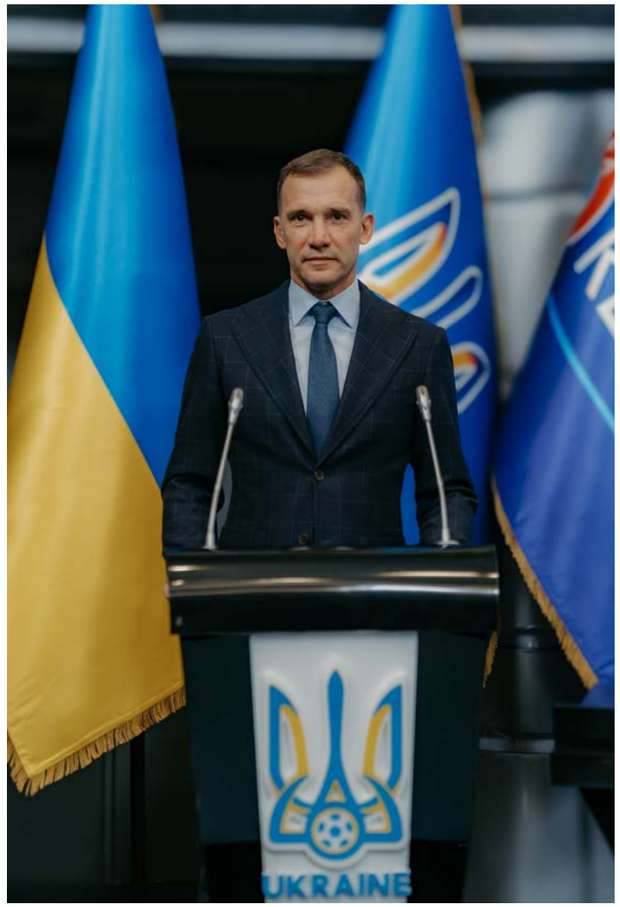

vbet
Кубок
України

ФІНАЛ

15 ТРАВНЯ 2024

Вітаю!

Уперше з початку повномасштабного вторгнення УАФ повертає фінальний поєдинок Кубку України.

Цей матч — Матч вдячності Силам оборони України. Ми присвячуємо його захисникам та захисницям, що героїчно боронять країну, як вдячність за захист наших життів. Адже проведення фіналу Кубку України, ще й з уболівальниками на стадіоні, стало можливим саме завдяки ним.

Усі кошти від продажу квитків УАФ перерахує на потреби військових.

Цінною для команди УАФ також стала співпраця зі Starlight Media, що дасть можливість підсилити висвітлення важливої події українського футболу та об'єднає всіх футбольних уболівальників.

Дивімося всією країною великий український фінал та вболіваймо за улюблені команди! Зовсім скоро вирішиться доля трофея, призначеного переможцю кубкового сезону-2023/2024.

Підтримуймо Сили оборони України, завдяки яким це стало можливим!

З повагою,
президент Української асоціації футболу
Андрій Шевченко

ЗМІСТ

Над випуском працювали:

Марина Нежигай,
Сергій Дрига,
Данило Горлач,
Юрій Мазниченко,
Дмитро Комиз.

Дизайн і верстка:

Ірина Нікіфорова.

Фото:

Павла Кубанова,
Олександра Осіпова,
прес-служб ФК «Ворскла»,
ФК «Шахтар», з архіву
Української асоціації футболу,
з відкритих джерел.

6 Кубок України (1992–2023). 31 факт про турнір

3 Вітальне слово Андрія Шевченка

14 Усі фінали Кубку України

16 Топ-5 найбільш пам'ятних фіналів Кубку України

18 Повернення одного з найпрестижніших трофеїв українського футболу

20 Кубок України-2023/2024

21 5 фактів про розіграш Кубка України сезону-2023/2024

24 Стадіон «Авангард» – знакове місце для першого «воєнного» фіналу Кубку України

26 ФК «Ворскла» (Полтава)

32 ФК «Шахтар» (Донецьк)

36 Сергій Долганський: «Ми повинні грати серцем – ось моя головна порада на фінальний поєдинок»

38 Маріно Пушич: «Ви граєте у фіналі, щоб виграти фінал»

46 Кубок України у соціальних мережах

22 Нова позначка на мапі фіналів Кубку України

40 У фокусі – Сергій Мякушко

41 У фокусі – Дмитро Різник

42 Історія протистоянь між "Ворсклою" та "Шахтарем" у Кубку України

КУБОК УКРАЇНИ (1992–2023)

31 ФАКТ ПРО ТУРНІР

31-й фінальний матч розіграшу Кубка України з футболу. У заключній грі турніру цього разу зустрінуться полтавська «Ворскла» та донецький «Шахтар». Пропонуємо вам пригадати найцікавіші факти з попередніх розіграшів національного трофея.

Фінал Кубка

1992 в 1/8 фіналу Кубку України майбутній переможець прем'єрного турніру ледве передчасно не вилетів зі змагань. Одеський «Чорноморець» програв першу гру житомирському «Поліссю» (1:4) і на початку матчу-відповіді пропустив швидкий гол. Однак моряки ціною неймовірних зусиль організували камбек, перевели поєдинок в овертайм, а згодом і вирвали перемогу, забивши загалом сім м'ячів (7:1).

1992/1993 перший і один із чотирьох фіналів Кубку України, в якому взяли участь лише українські футболісти, відбувся 30 травня 1993 року на Республіканському стадіоні в Києві. Примітно, що перемогу київському «Динамо» над львівськими «Карпатами» у вирішальній зустрічі приніс екс-гравець «левів» Дмитро Топчієв (2:1).

1993/1994 «Чорноморець» став першим клубом, якому вдалося виграти Кубок України більше одного разу. Уперше долю трофею було визначено в серії післяматчевих пенальті, в яких одесити виявилися сильнішими за гравців сімферопольської «Таврії» — 5:3. Більше того, для моряків той розіграш став унікальним: у дев'яти іграх команда пропустила лише один гол (забивши 14 м'ячів).

1994/1995 19-річний Андрій Шевченко став кращим бомбардиром Кубку України, вразивши ворота суперників 6 разів. Щоправда, «Динамо», за яке виступав майбутній володар «Золотого м'яча» та тренер національної збірної команди України, несподівано вилетіло у чвертьфіналі після зустрічі із сімферопольською «Таврією» — 1:3 (0:1, 1:2) за сумою двох матчів.

1995/1996 півфінал розіграшу Кубка між вінницькою «Нивою» та донецьким «Шахтарем» був перенесений через масове харчове отруєння гірників, які в день гри всім колективом опинилися в лікарні. Тим не менш, наступного дня гравці донецької команди дали бій господарям і навіть довели матч до серії післяматчевих пенальті (0:0 в основний час). Ось тільки воротар Володимир Циткін упіймав кураж і відбив три удари, вивівши «Ниву» до історичного для клубу фіналу (пенальті – 3:0).

1996/1997 наразі кращими бомбардирами фіналів Кубку України залишаються Сергій Ателькін й Андрій Шевченко — в обох по 4 влучні удари. Саме 25 травня 1997 року перший із чотирьох результативних пострілів форварда «Шахтаря» приніс його клубу мінімальну перемогу над дніпропетровським «Дніпром» (1:0) і другий трофей в історії клубу. У подальшому Ателькін відзначиться ще у двох фіналах і стане автором унікального досягнення.

1997/1998 рекордний за кількістю забитих м’ячів розіграш національного Кубка відбувся в сезоні-1997/1998, коли 90 команд-учасниць у 139-ти матчах відзначилися 396 разів, а це в середньому майже три влучні удари за гру! Якраз три голи прихильники футболу побачили 31 травня 1998 року на НСК «Олімпійський» у фінальному столичному дербі між «Динамо» та ЦСКА, що завершилося на користь біло-синіх із рахунком 2:1.

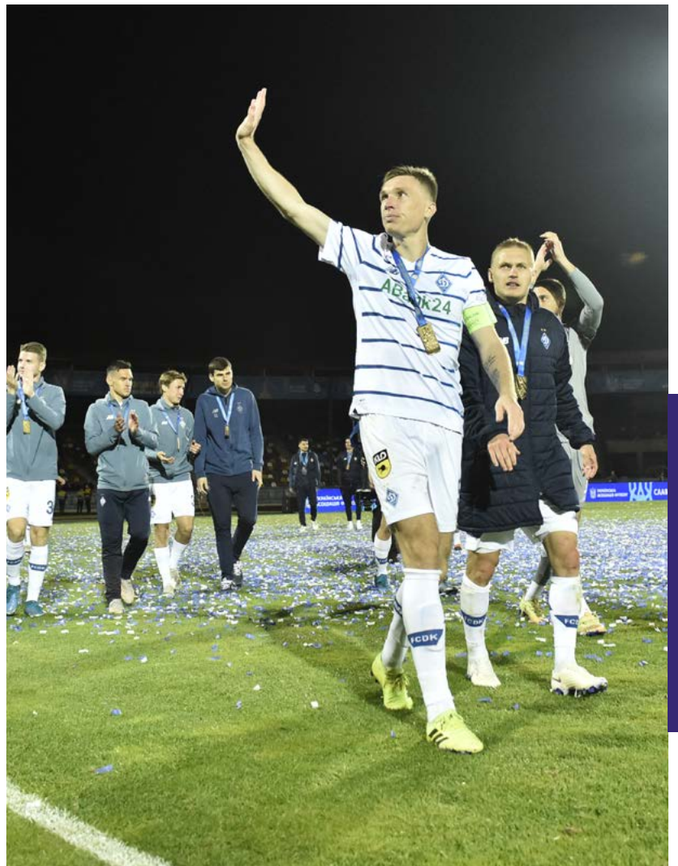
1998/1999 24 забиті м’ячі під час тривалого турнірного шляху СК «Одеса» — це більше, ніж у київського «Динамо», яке в підсумку завоювало Кубок! Казкова кампанія скромного друголігового колективу з Одеси включала в себе надрезультативні перемоги за сумою двох матчів над «Портовиком» з Одещини — 7:1, дворазовим володарем Кубка, «Чорноморцем», — 4:2, «Металургом» із Новомосковську — 6:3, а також сенсаційні 5:4 у протистоянні із середняком вищої ліги — запорізьким «Металургом».

1999/2000 Валерій Лобановський виграв свій третій фінал із трьох на чолі київського «Динамо». У вирішальному матчі 27 травня 2000 року на НСК «Олімпійський» біло-сині завдяки єдиному голу Олександра Хацкевича перемогли криворізький «Кривбас» — 1:0. Окрім Лобановського, непереможним тренером в історії фіналів Кубку України є лише Віктор Прокопенко (3 успіхи у 3-х фіналах), який двічі вигравав турнір із «Чорноморцем» і ще раз — із «Шахтарем».

2000/2001 один із найбільш провальних виступів «Динамо», що на той момент було п’ятиразовим володарем Кубка України, стався у 2000 році на стадії 1/16 фіналу. Команду Валерія Лобановського, яка за рік до цього вийшла до півфіналу Ліги чемпіонів, зупинив сумський «Спартак», що в підсумку посів 17-те місце в першій лізі та понизився у класі. Перехід на формат кубкових ігор із двох матчів до одного, а також невлучні удари з 11-метрової позначки Дмитра Михайленка та Артема Яшкіна в післяматчевій серії дозволили «Спартаку» відсвяткувати свою найгучнішу в історію звитягу — 0:0, 4:2 по пенальті.

2001/2002 — 26 травня 2002 року «Динамо» та «Шахтар» зібрали на столичному НСК «Олімпійський» найбільшу аудиторію в історії фіналів Кубку України. Головну арену країни відвідала 81 тисяча вболівальників, які стали свідками найрезультативнішого на той момент вирішального двобою, в якому шальки терезів на свій бік схилили гірники — 3:2. Цей матч став першим у футбольному літописі принципових протистоянь «Динамо» та «Шахтаря» у фіналах Кубку.

2002/2003 друга зустріч «Динамо» та «Шахтаря» у фіналі стала не менш спекотною й ще драматичнішою за попередню. Знову команда, що повела в рахунку в матчі, не зуміла встояти та завоювати золоті нагороди. Але цього разу першим забив «Шахтар», а кияни під керівництвом тодішнього наставника Олексія Михайличенка відповіли результативними ударами Олександра Хацкевича й Діого Рінкова та здобули вольову перемогу на переповненому «Олімпійському» (2:1).

2003/2004 «Шахтар» — незручна команда для «Дніпра» в розіграшах Кубка України. Так було у фінальних протистояннях цих клубів у 1995-му та 1997 роках, тенденція повторилася й 30 травня 2004 року на НСК «Олімпійський» у Києві. Третій поспіль для «Дніпра» програний фінал Кубку України (0:2) стався після раннього голу Анатолія Тимощука та взяття воріт у виконанні Олексія Бєліка перед фінальним свистком.

2004/2005 уперше фінал Кубку України було довірено іноземній бригаді рефері. На вирішальному матчі 14-го розіграшу турніру працювали норвезькі арбітри під керівництвом рефері ФІФА Тер’є Хауге. У стартових складах обох команд було всього чотири українці: Анатолій Тимощук — у «Шахтарі» й Олександр Шовковський, Андрій Несмачний та Олег Гусєв — у «Динамо».

2005/2006 удруге в історії національних кубкових змагань переможець не пропустив жодного м’яча у свої ворота. Але якщо в сезоні-1995/1996 «Динамо» провело в Кубку всього 5 поєдинків, то за десять років кияни вже у семи іграх поспіль залишили свої ворота в недоторканності, оновивши власний рекорд «сухих» матчів (1:0).

2006/2007 фінал 2007 року, в якому «Динамо» завдяки голам Клебера та Олега Гусєва обіграло «Шахтар» (2:1), став заключним у 15-річній історії безперервного проведення вирішальних кубкових протистоянь на НСК «Олімпійський». У подальшому володарів Кубка України визначатимуть на ОСК «Металіст» у Харкові, «Ювілейному» в Сумах, «Дніпро-Арені» у Дніпрі, «Арені Львів» у Львові, «Ворсклі» імені О. Бутовського в Полтаві та «Славутич-Арені» в Запоріжжі.

2007/2008 арбітру Віктору Швецову з Одеси довелося працювати в найбільш недисциплінованому фіналі Кубку України в історії змагань. Гравці «Шахтаря» та «Динамо», що зустрілися в очному двобої 7 травня 2008 року на ОСК «Металіст» у Харкові, побачили перед собою одразу п’ять червоних карток! Швецов вилучив із поля з поля Брандао, Олександра Гладкого та Володимира Єзерського у складі «Шахтаря», а також динамівців Папе Діакате та Ісмаеля Бангура.

2008/2009 уперше з 1994 року кубковий трофей не дістався жодному з грандів вітчизняного футболу. У вирішальній грі на «Дніпро-Арені» у Дніпрі гол Василя Сачка приніс полтавській «Ворсклі» перемогу над «Шахтарем» і перший і допоки єдиний трофей для зелено-білих у сучасній клубній історії (1:0).

2009/2010 фінал Кубку України, який відбувся 16 травня 2010 року на ОСК «Металіст» у Харкові, став першим із 1994 року, в якому не брав участь жоден із вітчизняних грандів — ані київське «Динамо», ані донецький «Шахтар». Водночас сімферопольська «Таврія» та донецький «Металург» повторили рекорд результативності вирішальних кубкових матчів 2002 року, забивши на двох п'ять м'ячів (3:2 на користь «Таврії» в додатковий час).

2010/2011 єдиний фінал Кубка України, який пройшов на «Ювілейному» стадіоні в Сумах, завершився переконливою перемогою «Шахтаря» над «Динамо» — 2:0. Цікаво, що з таким рахунком у «класичних» кубкових протистояннях перемагали лише донеччани (тричі — у сезонах-2007/2008, 2009/2010 і 2010/2011).

2011/2012 фінальне донецьке дербі між «Шахтарем» та «Металургом» (2:1) відбулося на оновленому до чемпіонату Європи 2012 року НСК «Олімпійський». Також уперше в українському футболі призначення на кубковий фінал отримала жінка-арбітр. До складу бригади рефері на чолі з харків'янином Анатолієм Абдулою ввійшла асистент арбітра з Києва Наталія Рачинська.

2012/2013 одеський «Чорноморець» уперше не зумів виграти Кубок України, вийшовши до фіналу турніру. Харківський ОСК «Металіст» виявився нещасливим для команди Романа Григорчука, яка у вирішальній битві за почесний приз зазнала нищівної поразки від «Шахтаря» — 0:3. Востаннє фіналіст програвав переможцю у три голи ще у 1999 році, коли «Динамо» в Києві не залишило шансів «Карпатам».

2013/2014 полтавському стадіону «Ворскла» ім. О. Бутовського належить один з антирекордів із відвідуваності фінальних матчів розіграшів Кубка України. За перемогою «Динамо» над «Шахтарем» і завоюванням киянами ювілейного, десятого трофея з трибун стадіону спостерігали усього 9700 глядачів.

2014/2015 голкіпер київського «Динамо» Олександр Шовковський установив унікальне досягнення за кількістю проведених «класичних» фінальних протистоянь із «Шахтарем» — 7 матчів! Свою заключну кубкову дуель із гірниками легендарний воротар біло-синіх виграв у серії післяматчевих пенальті на «Олімпійському» — 5:4 (0:0 в ігровий час).

2015/2016 Мірча Луческу встановив до сьогодні недосяжний для жодного тренера рекорд за кількістю проведених матчів у фіналах Кубку України. В 11-ти поєдинках за національний Кубок румунський тренер «Шахтаря» шість разів приводив своїх підопічних до тріумфу. І саме фінал 2016 року, який уперше відбувся на «Арені Львів» у Львові, підсумував багаторічну успішну тренерську кар'єру Луческу в донецькому клубі — «Шахтер» упевнено здолав опір луганської «Зорі» (2:0).

2016/2017 «Шахтар» зрівнявся за кількістю виграних Кубків України з «Динамо», здобувши свій 11-й трофей у безкомпромісній битві із командою Сергія Реброва 17 травня 2017 року на ОСК «Металіст» у Харкові (1:0). Цікаво, що спочатку фінальний матч Кубку України було заплановано провести на «Ювілейному» стадіоні в Сумах, однак арена, що вже приймала матч такого калібру у 2011 році, не встигла привести інфраструктуру та прилеглу територію у відповідність до встановлених Українською асоціацією футболу норм.

2017/2018 Українська асоціація футболу взяла на себе організацію всіх стадій розіграшу Кубка України. До цього сезону за проведення попередніх етапів турніру відповідала Професіональна футбольна ліга, основних раундів змагань — Прем'єр-ліга, а організація фінального матчу Кубку лягала на плечі УАФ. «Шахтар» зумів реабілітуватися за прикру поразку від «Ворскли» на «Дніпро-Арені» у 2009 році та вперше виграв кубковий трофей на дніпровському стадіоні (перемога 2:0 над «Динамо»), ставши одноосібним рекордсменом в українському футболі за кількістю виграних Кубків (12).

2018/2019 уперше до фіналу Кубку України пробився представник першої ліги ПФЛ — «Інгулець» із селища Петрове. Також вирішальну гру розіграшу вперше прийняла «Славутич-Арена» в Запоріжжі. Розгромна перемога «Шахтаря» над «Інгульцем» із рахунком 4:0 дозволила гірникам наздогнати «Динамо» за кількістю завойованих трофеїв за часи незалежності України — по 33.

2019/2020 київське «Динамо» перервало найдовшу переможну серію в історії розіграшів національного Кубка, яка належала донецькому «Шахтарю» (4 сезони поспіль). Вперше працювати на фінальному поєдинку було довірено жінці-арбітру — Катерині Монзуль, а для визначення володаря трофея «Динамо» та «Ворсклі» знадобилося виконати рекордну кількість післяматчевих 11-метрових спроб — 18 (8:7).

2020/2021 30-й фінал Кубка України з футболу приймав «Міський стадіон імені Романа Шухевича» у Тернополі, який став восьмим містом, де визначався переможець турніру. До фіналу змагань у 18-й раз пробилось київське «Динамо» та вдруге – луганська «Зоря». Основний час завершився унічию – 0:0, а трофей біло-синім приніс гол Віктора Циганкова на 98-й хвилині гри.

2021/2022 Розіграш турніру зупинився на стадії 1/4 фіналу. 1-3 березня 2022 року мали відбутися матчі «Металіст» – «Зоря», «Олександрія» – «Динамо», «Львів» – «Шахтар» та «Дніпро-1» – «Ворскла». Фінал турніру був запланований на 12 травня на НСК «Олімпійський». Але 24 лютого 2022 року розпочалося повномасштабне вторгнення рф і всі футбольні змагання на території України рішенням Виконкому УАФ були призупинені. Коли в сезоні-2022/2023 відновилися футбольні змагання, більшість клубів висловилася за те, щоб Кубок України з футболу в тому сезоні не проводити.

Фінал Кубку України-2023/2024

vbet Кубок України

ГЕОГРАФІЯ ФІНАЛІВ КУБКУ УКРАЇНИ

Львів
«Арена Львів»
2016
1 раз

Рівне
«Авангард»
2024

Тернопіль
Тернопільський міський стадіон
2021
1 раз

Київ
НСК «Олімпійський»
1992-2007
2012, 2015
18 разів

Суми
«Ювілейний»
2011
1 раз

Харків
ОСК «Металіст»
2008, 2010
2013, 2017, 2020
5 разів

Полтава
«Ворскла»
ім. О. Бутовського
2014
1 раз

Дніпро
«Дніпро-Арена»
2009, 2018
2 рази

Запоріжжя
«Славутич-Арена»
2019
1 раз

УСІ ПЕРЕМОЖЦІ ФІНАЛІВ КУБКУ УКРАЇНИ

Шахтар — 13 разів

Динамо Київ — 13 разів

Чорноморець — 2 рази

Таврія — 1 раз

Ворскла — 1 раз

1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Динамо Київ	Динамо Київ	Динамо Київ	Шахтар	Динамо Київ	Шахтар	Динамо Київ	Динамо Київ	Динамо Київ	Шахтар	Шахтар	Динамо Київ	Шахтар	Динамо Київ	Динамо Київ

2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Динамо Київ	Шахтар	Ворскла	Таврія	Шахтар	Шахтар	Шахтар	Динамо Київ	Динамо Київ	Шахтар	Шахтар	Шахтар	Шахтар	Динамо Київ	Динамо Київ

1992–2021

УСІ ФІНАЛИ

1992		«Чорноморець» Одеса — «Металіст» Харків — 1:0, у додатковий час.
1993		«Динамо» Київ — «Карпати» Львів — 2:1
1994		«Чорноморець» Одеса — «Таврія» Сімферополь — 0:0, пенальті — 5:3
1995		«Шахтар» Донецьк — «Дніпро» Дніпропетровськ — 1:1, пенальті — 7:6
1996		«Динамо» Київ — «Нива» Вінниця — 2:0
1997		«Шахтар» Донецьк — «Дніпро» Дніпропетровськ — 1:0
1998		«Динамо» Київ — ЦСКА Київ — 2:1
1999		«Динамо» Київ — «Карпати» Львів — 3:0
2000		«Динамо» Київ — «Кривбас» Кривий Ріг — 1:0
2001		ЦСКА Київ — «Шахтар» Донецьк — 1:2, у додатковий час
2002		«Динамо» Київ — «Шахтар» Донецьк — 2:3, у додатковий час
2003		«Динамо» Київ — «Шахтар» Донецьк — 2:1
2004		«Шахтар» Донецьк — «Дніпро» Дніпропетровськ — 2:0
2005		«Шахтар» Донецьк — «Динамо» Київ — 0:1

Футболісти з найбільшою кількістю виграних фіналів Кубку України

Футболіст	Команда	Роки фіналів	
Олександр ШОВКОВСЬКИЙ	«Динамо»	1996, 1998, 1999, 2005, 2006, 2007, 2014, 2015	8
Сергій РЕБРОВ	«Динамо»	1993, 1996, 1998, 1999, 2000, 2006	6
Валентин БЕЛЬКЕВИЧ	«Динамо»	1999, 2000, 2003, 2005, 2006, 2007	6
Олександр КУЧЕР	«Шахтар»	2008, 2011, 2012, 2013, 2016, 2017	6
Даріо СРНА	«Шахтар»	2008, 2011, 2012, 2013, 2016, 2017	6
Ярослав РАКІЦЬКИЙ	«Шахтар»	2011, 2012, 2013, 2016, 2017, 2018	6
Олександр ГОЛОВКО	«Динамо»	1996, 1998, 1999, 2000, 2003	5
Владислав ВАЩУК	«Динамо»	1998, 1999, 2000, 2006, 2007	5
Максим ШАЦЬКИХ	«Динамо»	2000, 2003, 2005, 2006, 2007	5
Андрій ПЯТОВ	«Шахтар»	2008, 2011, 2012, 2017, 2018	5
Тарас СТЕПАНЕНКО	«Шахтар»	2012, 2013, 2016, 2017, 2018	5
ТАЙСОН	«Шахтар»	2013, 2016, 2017, 2018, 2019	5

Найкращі бомбардири фінальних матчів Кубку України

Футболіст	Команда	Роки фіналів	Голи
Сергій АТЕЛЬКІН	«Шахтар»	1997, 2001, 2002	4
Андрій ШЕВЧЕНКО	«Динамо»	1998, 1999	4
Олександр ГЛАДКИЙ	«Шахтар»	2008, 2016	3
Валентин БЕЛЬКЕВИЧ	«Динамо»	1999, 2002	2
Олександр ХАЦКЕВИЧ	«Динамо»	2000, 2003	2
Андрій ВОРОБЕЙ	«Шахтар»	2002, 2003	2
ДІОГО РІНКОН	«Динамо»	2003, 2005	2
КЛЕБЕР	«Динамо»	2006, 2007	2
Алекс ТЕЙШЕЙРА	«Шахтар»	2012, 2013	2
ТЕТЕ	«Шахтар»	2019	2

Тренери, які вигравали фінали Кубку України

Тренер	Народився	Команди	Роки виграних фіналів	
Мірча ЛУЧЕСКУ	29.07.1945	«Шахтар» «Динамо»	2004, 2008, 2011, 2012, 2013, 2016, 2021	7
Віктор ПРОКОПЕНКО	24.10.1944	«Чорноморець», «Шахтар»	1992, 1994, 2001, 2004	4
Валерій ЛОБАНОВСЬКИЙ	06.01.1939	«Динамо»	1998, 1999, 2000	3
Паулу ФОНСЕКА	05.03.1973	«Шахтар»	2017, 2018, 2019	3
Йожеф САБО	29.02.1940	«Динамо»	1996, 2005	2
Олексій МИХАЙЛИЧЕНКО	30.03.1963	«Динамо»	2003, 2020	2
Анатолій ДЕМЯНЕНКО	19.02.1959	«Динамо»	2006, 2007	2
Сергій РЕБРОВ	03.06.1974	«Динамо»	2014, 2015	2
Михайло ФОМЕНКО	19.09.1948	«Динамо»	1993	1
Володимир САЛЬКОВ	01.04.1937	«Шахтар»	1995	1
Валерій ЯРЕМЧЕНКО	15.08.1947	«Шахтар»	1997	1
Невіо СКАЛА	22.11.1947	«Шахтар»	2002	1
Микола ПАВЛОВ	20.06.1954	«Ворскла»	2009	1
Сергій ПУЧКОВ	17.04.1962	«Таврія»	2010	1

2006		«Динамо» Київ — «Металург» Запоріжжя — 1:0
2007		«Шахтар» Донецьк — «Динамо» Київ — 1:2
2008		«Динамо» Київ — «Шахтар» Донецьк — 0:2
2009		«Ворскла» Полтава — «Шахтар» Донецьк — 1:0
2010		«Таврія» Сімферополь — «Металург» Донецьк — 3:2, у додатковий час
2011		«Динамо» Київ — «Шахтар» Донецьк — 0:2
2012		«Металург» Донецьк — «Шахтар» Донецьк — 1:2, у додатковий час
2013		«Шахтар» Донецьк — «Чорноморець» Одеса — 3:0
2014		«Динамо» Київ — «Шахтар» Донецьк — 2:1
2015		«Шахтар» Донецьк — «Динамо» Київ — 0:0, пенальті — 4:5
2016		«Зоря» Луганськ — «Шахтар» Донецьк — 0:2
2017		«Шахтар» Донецьк — «Динамо» Київ — 1:0
2018		«Динамо» Київ — «Шахтар» Донецьк — 0:2
2019		«Шахтар» Донецьк — «Інгулець» Петрове — 4:0
2020		«Динамо» Київ — «Ворскла» Полтава — 1:1, пенальті — 8:7
2021		«Динамо» (Київ) — «Зоря» (Луганськ) — 1:0
2022		Рішенням Виконкому УАФ турнір було призупинено
2023		Турнір не проводився

ТОП-5 НАЙБІЛЬШ ПАМ'ЯТНИХ ФІНАЛІВ КУБКУ УКРАЇНИ

Історичний

Україні не виповнилося ще й року, як у фіналі першого українського розіграшу Кубка зустрілися несподівані, за нинішніми очікуваннями, команди. 31 травня 1992 року в Києві на стадіоні «Республіканський» між одеським «Чорноморцем» і харківським «Металістом» з'ясовувалось ім'я першого, історичного володаря національного трофея.

Гол одесита Іллі Цимбалара на 107-й хвилині зустрічі став не лише першим м'ячем в історії фіналів Кубку, а ще й переможним для підопічних Віктора Прокопенка.

Фінал Кубку України-1992

31.05.1992. Київ. Республіканський стадіон

«Чорноморець» — «Металіст»	**1:0 (у дод. час)**

Гол: Цимбалар (107)

Наймасовіший

81 000 глядачів на ще не реконструйованому НСК «Олімпійський» в Києві — найбільша кількість уболівальників на фіналах Кубку. Команди, які зустрілись у вирішальній битві у 2002-му, не підвели й видали один із двох найрезультативніших фінальних матчів за трофей.

«Шахтар», втративши через травму голкіпера Ковалевського на початку поєдинку, зміг у додатковий час здолати київське «Динамо» із Шовковським, Гусіним, Белькевичем та іншими.

Фінал Кубку України-2001/2002

26.05.2002. Київ. НСК «Олімпійський»

«Динамо» — «Шахтар»	**2:3 (у дод. час)**

Голи: Белькевич (32), Шацьких (51) — Попов (11), Ателькін (82), Воробей (99).
Вилучення: Зубов (118, «Ш»).

Найбрутальніший

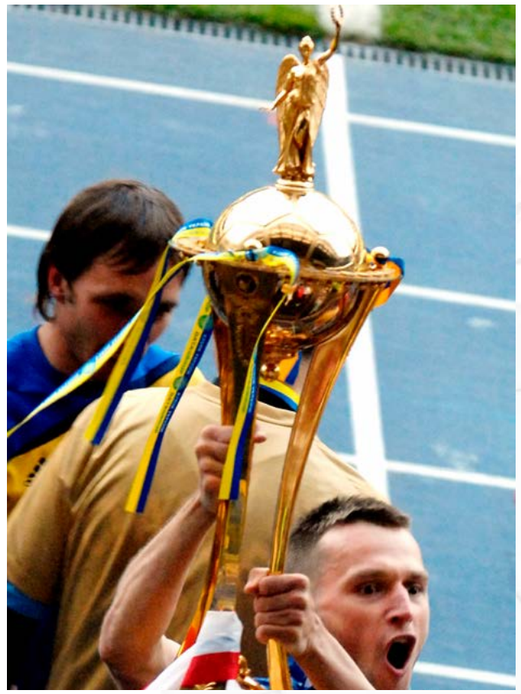
Лише у 2008 році фінал Кубку України відбувся поза столицею України — його довірили провести Харкову. І поєдинок вийшов дійсно гарячим — п'ять вилучень, чотири з яких — прямі, а також легендарний забіг Володимира Єзерського за Ісмаелем Бангурою в підтрибунку.

Фінал Кубку України- 2007/2008

07.05.2008. Харків. ОСК «Металіст».

«Шахтар» — «Динамо»	**2:0**

Голи: Гладкий (44), Гай (78).
Вилучення: Брандао (64), Єзерський (80), Гладкий (87) — Діакате (73), Бангура (80).

Найрезультативніший

Один із двох найрезультативніших фіналів в історії Кубку України (ще один — «Динамо» — «Шахтар» — 2:3 в сезоні-2001/2002) стався у 2010-му. Причому у вирішальному матчі не було звичних грандів. Сімферопольська «Таврія» та донецький «Металург» видали яскраву, насичену та цікаву гру, продемонструвавши, що й без «Динамо» та «Шахтаря» фінал може бути захоплюючим та непередбачуваним.

Фінал Кубку України-2009/2010

16.05.2010. Харків. ОСК «Металіст».

«Таврія» — «Металург» Д	**3:2 (у дод.час)**

Голи: Фещук (2), Ковпак (40, з пен.), Ідахор (97) — Мхітарян (51), Маріу Сержіу (71).
Вилучення: Джурічич (94, «Т»), Маркович (120+1, «Т»).

Найдраматичніший

Матч із моментами, але чудовою грою голкіперів Пятова та Шовковського, перейшов спочатку в овертайм, а згодом і в серію пенальті. «Динамо» почало бити першим і після трьох ударів від обох команд гірники вигравали — 3:1: у киян схибили Велозу та Антунеш, а гості реалізували всі три спроби. Тому будь-який неточний удар біло-синіх, або бодай один влучний постріл донеччан закінчував би гру на користь «Шахтаря». Втім, до справи взявся 40-річний Шовковський, який не пропустив четвертий та п'ятий удари помаранчево-чорних — схибили Тайсон та Ракіцький, а в «Динамо» не підвели лідери — Гусєв та Ярмоленко свої спроби використали. Тож після п'яти підходів рахунок став 3:3.

Вирішальним став промах Гладкого, який приніс киянам трофей.

Фінал Кубку України-2014/2015

04.06.2015. Київ. НСК «Олімпійський».

«Динамо» — «Шахтар»	**0:0 (5:4 — в серії пенальті)**

Серія пенальті: Велозу — 0:0 (промах), Срна — 0:1, Драгович — 1:1, Луїс Адріано — 1:2, Антунеш (воротар) — 1:2, Коста — 1:3, Гусєв — 2:3, Тайсон (воротар) — 2:3, Ярмоленко — 3:3, Ракіцький (поперечина) — 3:3, Беланда — 4:3, Тейшейра — 4:4, Хачеріді — 5:4, Гладкий (воротар) — 5:4.
Вилучення: Рибалка (115, «Д»).

ПОВЕРНЕННЯ ОДНОГО З НАЙПРЕСТИЖНІШИХ ТРОФЕЇВ УКРАЇНСЬКОГО ФУТБОЛУ

Уперше за останні три роки

відбудеться вирішальний матч

Кубку України

Футбольна Україна чекала цього матчу три роки. Саме стільки часу минуло з 13 травня 2021 року, коли в Тернополі на Міському стадіоні ім. Романа Шухевича київське «Динамо» у фіналі Кубку України обіграло луганську «Зорю» та стало поки що останнім володарем одного з найпрестижніших та найстаріших вітчизняних футбольних трофеїв. Двом наступним розіграшам завадила повномасштабна військова агресії росії, яка змінила не лише український футбол, а й усю країну.

15 травня 2024 року Україна отримає нового володаря Кубка. У Рівному на стадіоні «Авангард» у вирішальному поєдинку зійдуться донецький «Шахтар» та полтавська «Ворскла», поставивши крапку під майже річним футбольним марафоном, в якому взяв участь 51 клуб (47 представників УПЛ та ПФЛ, а також чотири найкращі аматорські команди).

Цей розіграш Кубка країни був багатим на несподіванки та сенсації. Вихід аматорської «Кудрівки» до третього кола змагань, представників другої ліги, «Скали 1911» та «Звягеля», — до четвертого, участь представника першої ліги, «Маріуполя», в 1/8 фіналу, а «Вікторії» з того ж дивізіону — у чвертьфіналі… Зрештою, мабуть, навряд чи хтось очікував, що саме на стадії 1/8-ї припинить боротьбу за трофей «Динамо». Та й дебютний вихід у півфінал «Полісся», яке проводить перший сезон в еліті українського футболу, — теж свого роду несподіванка.

А до Рівного дісталися справжні кубкові бійці. Для «Ворскли» матч із «Шахтарем» стане третім кубковим фіналом в історії. Полтавці вигравали трофей у 2009-му та грали у вирішальному поєдинку розіграшу-2019/2020. «Шахтар» у фіналі зіграє у 20-й раз — це рекордний показник в історії українського футболу. 13 разів гірники вигравали трофей, шість — залишали поле переможеними. Якщо донеччани відсвяткують перемогу в Рівному, то за кількістю здобутих Кубків України випередять «Динамо». Якщо виграє «Ворскла», то вона стане четвертим клубом, якому вдавалося вигравати Кубок країни більше одного разу.

15 років тому, у розіграші Кубка України-2008/2009, «Шахтар» та «Ворскла» вже зустрічалися у фіналі. Тоді в Дніпрі полтавці перемогли — 1:0, уперше у своїй історії здобувши трофей. 31 травня 2009 року в матчі на «Дніпро-Арені» ворота «Ворскли» захищав Сергій Долганський, який був капітаном біло-зелених. 15 травня 2024-го Долганський виведе «Ворсклу» на гру як головний тренер команди.

У цьому фіналі багато що буде вперше. Уперше вирішальний поєдинок за трофей відбудеться під час повномасштабної війни. Уперше фінал прийме Рівне, долучившись до міст, які мали таку честь. Перший у своїй тренерській кар'єрі Кубок України може виграти наставник «Шахтаря» Маріно Пушич, а для гірників кубковий трофей може стати першим за останні п'ять років.

Але багато що залишиться незмінним. Зокрема, справжнє свято футболу, яким уже давно стали кубкові фінали. Упевнені, що яскраве видовище подарують і команди на полі: статус матчу та інтерес до нього до цього зобов'язують.

КУБОК УКРАЇНИ-2023/2024

Перший попередній етап	
29.07.2023	
ФК «Миколаїв» — «Фазенда»	**6:1**
«Олімпія» — ФК «Кудрівка»	**0:1**
«Штурм» — ЮКСА	**1:1, по пен. 4:5**

Другий попередній етап	
02.08.2023	
«Прикарпаття» — «Карпати»	**2:1**
«Металіст» — «Епіцентр»	**1:2**
«Скала 1911» — ФК «Хуст»	**5:2**
«Поділля» — «Нива» Т	**0:0, по пен. 2:3**
«Нива» В — «Агробізнес»	**0:1, д. ч.**
ФК «Миколаїв» — «Буковина»	**1:0**
«Гірник-Спорт» — СК «Полтава»	**1:0, д. ч.**
«Інгулець» — МФК «Металург»	**4:3**
ФК «Кудрівка» — «Кремінь»	**3:0**
ПФК «Звягель» — «Чайка»	**5:0**
ЮКСА — «Нива» Б	**1:1, по пен. 4:3**
«Чернігів-ШВСМ» — «Лівий берег»	**1:2**
ФСК «Маріуполь» — «Васт»	**5:2**
«Дружба» — «Вікторія»	**1:2**
ФК «Тростянець» — «Реал Фарма»	**+:-**

Третій попередній етап	
15.08.2023	
ФК «Миколаїв» — «Агробізнес»	**1:3, д. ч.**
«Прикарпаття» — «Епіцентр»	**1:2**
ПФК «Звягель» — ЮКСА	**4:0**
«Локомотив» — «Лівий берег»	**0:2**
ФК «Кудрівка» — ФСК «Маріуполь»	**2:2, по пен. 6:7**
«Інгулець» — «Вікторія»	**0:1**
ФК «Тростянець» — «Гірник-Спорт»	**1:2**
16.08.2023	
«Скала 1911» — «Нива» Т	**2:1, д. ч.**

Четвертий попередній етап	
23.08.2023	
«Скала 1911» — «Рух»	**0:2**
«Агробізнес» — «Полісся»	**0:2**
«Епіцентр» — «Верес»	**1:3**
ФСК «Маріуполь» — «Колос»	**2:2, по пен. 5:4**
ПФК «Звягель» — «Оболонь»	**0:1**
«Лівий берег» — «Чорноморець»	**1:2, д. ч.**
«Гірник-Спорт» — «Металіст 1925»	**1:3**
ЛНЗ — «Вікторія»	**0:1**

1/8 фіналу	
26.09.2023	
«Верес» — «Шахтар»	**0:3**
«Рух» — ФК «Олександрія»	**0:1**
27.09.2023	
«Вікторія» — ФК «Минай»	**1:0**
«Полісся» — «Дніпро-1»	**1:1, по пен. 5:4**
«Чорноморець» — «Кривбас»	**2:1**
«Оболонь» — «Динамо»	**1:0**
«Металіст 1925» — «Ворскла»	**0:3**
12.10.2023	
ФСК «Маріуполь» — «Зоря»	**0:1**

1/4 фіналу	
30.10.2023	
«Вікторія» — «Шахтар»	**0:3**
01.11.2023	
«Чорноморець» — «Зоря»	**4:1**
02.11.2023	
«Оболонь» — «Ворскла»	**0:3**
«Полісся» — ФК «Олександрія»	**0:0, по пен. 4:3**

1/2 фіналу	
03.04.2024	
«Шахтар» — «Чорноморець»	**4:1**
04.04.2024	
«Полісся» — «Ворскла»	**0:1**

Фінал	
15.05.2024	
«Ворскла» — «Шахтар»	

П’ЯТЬ ФАКТІВ ПРО РОЗІГРАШ КУБКА УКРАЇНИ СЕЗОНУ-2023/2024

Пауза в три роки

Фінал Vbet Кубку України сезону-2023/2024 стане першим вирішальним поєдинком за трофей за останні три роки. Востаннє володар Кубка України був визначений ще навесні 2021 року, коли на стадіоні ім. Романа Шухевича в Тернополі київське «Динамо» в додатковий час із мінімальною перевагою обіграло луганську «Зорю» — 1:0. У сезоні-2021/2022 турнір через повномасштабне російське вторгнення в Україну було завершено достроково, а наступні змагання взагалі не відбулися.

«Ворскла» – «Шахтар». Дубль 2

Фіналісти Vbet Кубку України сезону-2023/2024, полтавська «Ворскла» та донецький «Шахтар», зустрічалися між собою в історії фінальних кубкових протистоянь лише одного разу.

31 травня 2009 року на «Дніпро-Арені» в тоді ще Дніпропетровську гол форварда полтавців Василя Сачка на 50-й хвилині допоміг підопічним Микола Павлова здобути для «Ворскли» перший і досі єдиний у новітній футбольній історії Кубок України.

Своєю чергою «Шахтар» із того часу встиг виграти в Кубку України вже сім трофеїв!

Вирішальні матчі – без «Динамо»

Це перший із сезону-2015/2016 розіграш Кубка України, в якому київське «Динамо», що ділить із «Шахтарем» першість за найбільшою кількістю перемог у змаганнях (по 13), вилетіло з турніру ще на стадії 1/4 фіналу.

У сезоні-2023/2024 динамівці в першій же своїй грі в межах Vbet Кубку України зазнали поразки в столичному дербі від «Оболоні» — 0:1.

Таким чином, зважаючи на фіаско чинного володаря трофея, цьогоріч Кубок точно змінить прописку й цілий рік тішитиме фанів або полтавського, або донецького клубу.

Перший фінал у Рівному

Рівненський «Авангард» уперше у своїй історії прийме фінальний матч Кубку України. Це дев’ятий стадіон, на якому відбудеться заключний поєдинок найсильніших клубів у битві за почесний трофей.

До цього фінальні матчі Кубку України проходили на НСК «Олімпійський» у Києві, ОСК «Металіст» у Харкові, «Дніпро-Арені» у Дніпрі, «Ювілейному» в Сумах, «Ворсклі» ім. О. Бутовського в Полтаві, «Арені Львів» у Львові, «Славутич-Арені» в Запоріжжі та міському стадіоні ім. Романа Шухевича в Тернополі.

Мінімальна перевага

1:0 — найпопулярніший рахунок у Vbet Кубку України сезону-2023/2024. Він був зафіксований в 13-ти матчах турніру, тобто один гол у середньому вирішував долю кожної четвертої гри змагань. Саме із цим рахунком «Ворскла» в півфіналі здобула перемогу над житомирським «Поліссям». А от «Шахтар» в усіх своїх поєдинках забивав більше одного м’яча. Як же буде в 31-му за ліком фінальному матчі Кубку України?

НОВА ПОЗНАЧКА НА МАПІ ФІНАЛІВ КУБКУ УКРАЇНИ

У сезоні-2023/2024 вперше в історії вирішальний матч прийме Рівне

2024 року на мапі фіналів Кубку України з футболу з'явилася нова позначка. Цьогоріч уперше в історії вирішальний матч розіграшу трофея приймуть Рівне та його головна спортивна арена — стадіон «Авангард».

Естафета від Тернополя

Рівне стане дев'ятим містом, яке прийматиме фінал Кубку України. Поки що останній вирішальний поєдинок турніру відбувся 2021 року в Тернополі. До цього фінали приймали Київ (18 разів), Харків (п'ять разів), Дніпро (двічі), Суми, Полтава, Львів та Запоріжжя.

«Радянські спогади»

Примітно, що за часів Радянського Союзу Рівне приймало республіканський кубковий фінал. Сталося це в останній рік існування комуністичної імперії, а сам фінал Кубку УРСР, куди дійшов «Верес», складався з двох матчів. У першому рівняни на рідному «Авангарді» поступилися шепетівському «Темпу» (1:2), і нічия в другому поєдинку, який відбувся у Хмельницькому (1:1), дозволила виграти трофей шепетівцям.

Історичне минуле

Рівненька область — одна з найцікавіших в Україні для шанувальників історії. Воно й не дивно, враховуючи кількість держав, у складі яких вона перебувала, починаючи від Галицько-Волинського князівства та закінчуючи СРСР. Замки в містах Корець і Дубно, величний Острог, де були надруковані перші «Буквар» та Біблія церковнослов'янською мовою, а також відкрито перший у Східній Європі вищий навчальний заклад, Острозьку академію, неймовірний Тараканівський форт, який уже давно став одним із найулюбленіших місць для шукачів пригод... Іншими словами, вам навряд чи вистачить кількох вихідних днів, щоб ознайомитися хоча б із найвизначнішими та найцікавішими пам'ятниками та місцями Рівненської області.

Століття бурхливої історії

Першу офіційну згадку про Рівне датовано 1283 роком, однак деякі розкопки можуть свідчити про те, що місто на кілька століть старше. Під час досліджень місцеві науковці відшукали керамічний посуд, залишки зброї та будівель, датовані X століттям. І якщо ми вже згадали про розкопки, то неможливо оминути увагою городище Оствицю — одну з історичних візитівок міста.

Давнє укріплення збудували на мисі заввишки 7—9 м. У давнину майданчик із трьох боків був оточений заболоченими низинами та заплавою річки, а з напільної (південної) сторони відрізаний від височини дугоподібним у плані ровом завширшки до 15 м, який тоді був заглиблений до рівня заплави, але на сьогодні частково заораний. До наших часів зберігся вал заввишки 1,5—2,5 м, виявлено сліди його внутрішніх дерев'яних конструкцій.

Бурштинова столиця

Саме так називають Рівне за унікальні родовища «сонячного каменю». Не дивно, що в місті не лише знають його секрети, а й створили перший в країні Музей бурштину, що відкрився 2010 року на базі місцевої бурштинової фабрики. Серед експонатів музею — шматки бурштину віком до 40 млн років, знайдені в різний час на території Рівненщини, а також виготовлені з нього ювелірні вироби. Зокрема, експонується найдавніший бурштиновий виріб в Україні — диск-амулет віком приблизно 2,5 тис. років

Найромантичніше місце України

Упевнені, ви бачили сотні фото звідси й, можливо, навіть планували подорож сюди. Тут знімають рекламні ролики та ігрове кіно. Сюди приїздять туристи. Це місце поблизу Клевані — славнозвісний «Тунель кохання», арка ідеальної форми завдовжки в декілька кілометрів, утворена гіллям дерев, що ростуть обабіч залізничної колії. Його називають природним феноменом, хоча виник він завдяки доволі прагматичним речам: у довколишніх селах розташовувалися військові бази, залізницю до яких маскували деревами, що з роками сформували неймовірну красу. Утім, можливо, «Тунель кохання» має й символічне значення, особливо нині: добро та краса завжди переможуть зло, яким би могутнім останнє не видавалося.

СТАДІОН «АВАНГАРД» – ЗНАКОВЕ МІСЦЕ ДЛЯ ПЕРШОГО «ВОЄННОГО» ФІНАЛУ КУБКУ КРАЇНИ

АРЕНА В РІВНОМУ – ОДНА З НАЙСТАРІШИХ В УКРАЇНІ

Реконструкція рівненської арени продовжувалася й під час повномасштабного вторгнення росії

Рівненський «Авангард» прийме фінал Кубку України вперше у своїй історії. Мабуть, символічно, що УАФ обрала місцем проведення вирішального поєдинку першого «воєнного» розіграшу кубкового трофея саме цю арену: стадіон якоюсь мірою став символом незламності українського футболу. Реконструкція «Авангарду» відновилася й продовжувалася навіть під час повномасштабного військового вторгнення росії, а перший матч на оновленій арені «Верес» зіграв 30 вересня 2022 року — на восьмому місяці загарбницької війни, яку росія розпочала проти України.

Давня історія

Перший стадіон у Рівному на місці сучасного «Авангарду» з'явився у 20-х роках минулого століття, за часів перебування міста у складі Польщі. Арена мала назву «Сокіл» і до початку Другої світової війни приймала матчі регіональної футбольної організації. До речі, рівненська футбольна команда в ті часи також мала назву «Сокіл».

Масштабна перебудова

У повоєнні часи стадіон частково реконструювали, новостворена місцева команда, отримавши назву «Колгоспник», із 1958 року розпочала виступи у класі «Б» чемпіонату СРСР. Закінчилася масштабна реконструкція арени, в ході якої її місткість було збільшено до 25 тис. місць, 1970 року.

Золоті часи старого «Авангарду»

1992 року «Верес» уперше у своїй історії вийшов до елітного дивізіону українського чемпіонату, де протримався три сезони, дістався у цей період до півфіналу Кубку країни. Протягом виступів «Вересу» в тоді ще вищій лізі стадіон «Авангард» збирав до 20 тис. уболівальників практично на кожному домашньому матчі рідної команди, а Рівне зажило слави одного з найфутбольніших міст країни.

Довга реконструкція

Перша за часів незалежності реконструкція «Авангарду» стартувала ще 2002 року, але через брак коштів роботи так і не було завершено.

На тривалий час славетна арена перетворилася на, здавалося, вічний довгобуд із сумними перспективами. Та все змінилося з приходом нового керівництва клубу та перетворення «Вересу» на народну команду.

У березні 2019-го на «Авангарді» стартувала масштабна реконструкція. Планувалося, що вже у квітні 2022 року «Верес» зможе зіграти перший домашній матч на оновленому стадіоні, але війна внесла свої корективи, змусивши на деякий час призупинити роботи. Утім, уже за кілька місяців їх було поновлено, і 30 вересня 2022 року оновлений «Авангард», який отримав дві нові трибуни, сучасне гібридне поле із системою підігріву та автоматичного поливу й сучасну систему освітлення, приймав домашній поєдинок «Вересу». Ну і, звісно, куди ж без, на жаль, головного атрибуту українського стадіону сучасності — укриттів?

Головний матч весни

Для «Авангарду» та Рівного фінал Кубку України — нова сторінка в історії. Віримо, що вона вийде яскравою. А сам стадіон іще не раз буде свідком великих матчів та перемог. Перемог України та українського футболу.

ФК «ВОРСКЛА» (Полтава)

Рік заснування: 5 січня 1955 року
Стадіон: «Ворскла» ім. Олексія Бутовського (24 855 місць).
Адреса: Україна, 36000, Полтава, Майдан Незалежності, 16.
Телефон: +38 0532 641202.
Факс: +38 0532 641203.
E-mail: office@vorskla.com.ua.
Сайт: https://vorskla.com.ua/.
Президент: Костянтин ЖЕВАГО.

Перший матч: «Ворскла» — «Шахтар» Одеса — 0:2 (2 травня 1955 року).

Найбільша перемога: 5:0 («Ворскла» — «Металург» Запоріжжя, 21 жовтня 2012 року).

Найбільша поразка: 0:8 («Ворскла» — «Динамо» Київ, 12 вересня 2002 року).

Рекордсмен за кількістю матчів: Володимир Чеснаков (416 ігор).

Найкращий бомбардир: Ахмед Янузі (34 голи).

Форма команди: зелені футболки й труси (резервна — білі футболки й труси, третя — сірі футболки й труси).

В.о. головного тренера: Сергій ДОЛГАНСЬКИЙ.

Досягнення клубу:
володар Кубка України;
дворазовий бронзовий призер чемпіонату України;
переможець першої ліги чемпіонату України.

Павло ІСЕНКО

Громадянство: Україна
Дата народження: 21.07.2003
192 см | **76 кг**
ВОРОТАР

Олександр ДОМОЛЕГА

Громадянство: Україна
Дата народження: 22.09.2003
189 см | **89 кг**
ВОРОТАР

Андрій БАЦУЛА

Громадянство: Україна
Дата народження: 06.02.1992
184 см | **79 кг**
ЗАХИСНИК

Володимир ЧЕСНАКОВ

Громадянство: Україна
Дата народження: 12.02.1988
184 см | **75 кг**
ЗАХИСНИК

Наджееб ЯКУБУ

Громадянство: Гана
Дата народження: 01.05.2000
182 см | **72 кг**
ЗАХИСНИК

Ілля КРУПСЬКИЙ

Громадянство: Україна
Дата народження: 02.10.2004
178 см | **70 кг**
ЗАХИСНИК

Віктор КОРНІЄНКО

Громадянство: Україна
Дата народження: 14.02.1999
178 см | **75 кг**
ЗАХИСНИК

Ібрахім КАНЕ

Громадянство: Малі
Дата народження: 23.06.2000
175 см | **60 кг**
ЗАХИСНИК

Данило ІЗОТОВ

Громадянство: Україна
Дата народження: 08.01.2004
196 см | **84 кг**
ЗАХИСНИК

Tiaro ДЕ САНТАНА ДА СІЛВА

Громадянство: Бразилія
Дата народження: 14.04.1998
189 см | **78 кг**
ЗАХИСНИК

Сільвіо ВОКРРІ

Громадянство: Албанія
Дата народження: 25.05.2001
180 см | **72 кг**
ЗАХИСНИК

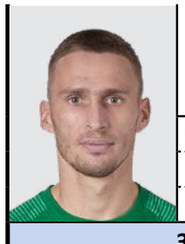
Лукас ПЕРЕЙРА РАМІРЕСКОНСТАНТЕ

Громадянство: Бразилія
Дата народження: 27.04.2002
193 см | **75 кг**
ЗАХИСНИК

Євген ПАВЛЮК

Громадянство: Україна
Дата народження: 18.08.2002
185 см | **70 кг**
ЗАХИСНИК

Ігор ПЕРДУТА

Громадянство: Україна
Дата народження: 15.11.1990
176 см | **72 кг**
ЗАХИСНИК

Феліпе РОДРІГЕС ДОС САНТОС

Громадянство: Бразилія
Дата народження: 31.10.1995
185 см | **87 кг**
ЗАХИСНИК

Антон ГЛУЩЕНКО

Громадянство: Україна
Дата народження: 20.04.2004
186 см | **77 кг**
ПІВЗАХИСНИК

Амількар Адулай ДЖАУ КОДЖОВІ

Громадянство: Іспанія
Дата народження: 22.02.2002
183 см | **73 кг**
ПІВЗАХИСНИК

Сергій МЯКУШКО

Громадянство: Україна
Дата народження: 15.04.1993
171 см | **67 кг**
ПІВЗАХИСНИК

Іван НЕСТЕРЕНКО

Громадянство: Україна
Дата народження: 23.07.2003
178 см | **67 кг**
ПІВЗАХИСНИК

Самбу СІССОКО

Громадянство: Франція
Дата народження: 27.04.1999
178 см | **71 кг**
ПІВЗАХИСНИК

Олександр СКЛЯР

Громадянство: Україна
Дата народження: 26.02.1991
175 см | **73 кг**
ПІВЗАХИСНИК

Артем ЧЕЛЯДІН

Громадянство: Україна
Дата народження: 29.12.1999
184 см | **77 кг**
ПІВЗАХИСНИК

Дмитро ЧЕРНИШ

Громадянство: Україна
Дата народження: 10.08.2004
170 см | **63 кг**
ПІВЗАХИСНИК

Данііл ХРИПЧУК

Громадянство: Україна
Дата народження: 09.12.2003
192 см | **78 кг**
ПІВЗАХИСНИК

Владислав ОСТРОВСЬКИЙ

Громадянство: Україна
Дата народження: 13.09.2004
184 см | **73 кг**
НАПАДНИК

Микола КОВТАЛЮК

Громадянство: Україна
Дата народження: 26.04.1995
191 см | **87 кг**
НАПАДНИК

Руслан СТЕПАНЮК

Громадянство: Україна
Дата народження: 16.01.1992
181 см | **76 кг**
НАПАДНИК

СЕРГІЙ ДОЛГАНСЬКИЙ

Місце народження — Здолбунів (Україна)
Громадянство — Україна, **вік** — 49 років

КАР'ЄРА ГРАВЦЯ

Позиція: воротар

1992—1993, 1994—1995 — «Верес» (Рівне);
1993—1994 — «Металіст» (Харків);
1996—1998 — «Чорноморець» (Одеса);
1999 — «Кривбас» (Кривий Ріг);
2000 — ЦСКА (Київ);
2000 — «Система-Борекс» (Бородянка);
2001, 2003, 2005—2013 — «Ворскла» (Полтава);
2002 — «Шахтар» (Донецьк);
2004 — «Металург» (Донецьк).

ДОСЯГНЕННЯ ГРАВЦЯ:

володар Кубка України (2009)

КАР'ЄРА ТРЕНЕРА

2015—2018 — тренер воротарів «Жемчужини» (Одеса);

2019—2024 — тренер воротарів «Ворскли» (Полтава).

Із 2024 року — в. о. головного тренера «Ворскли» (Полтава).

МАРІНО ПУШИЧ

Місце народження — Мостар (СФРЮ)
Громадянство — Боснія і Герцеговина
Вік — 52 роки

КАР'ЄРА ГРАВЦЯ

Позиція: півзахисник

1989—1990, 1992—1993 — «Де Графсхап» (Нідерланди);
1990 — «Гоу Егед Іглз» (Нідерланди);
1990—1991 — «Црвена Звезда» (СФРЮ);
1991—1992 — «Вележ» (СФРЮ/Боснія і Герцеговина);
1993—1994 — «Реден» (Боснія і Герцеговина);
1994—1995 — «Кельн» (Німеччина);
1995—1996 — «Ейпен» (Бельгія);
1996—2000 — «Бабберіх» (Нідерланди);
2000—2001 — «Де Треферс» (Нідерланди).

КАР'ЄРА ТРЕНЕРА:

2010—2013 — тренер в академії «Вітессу» (Нідерланди);

2013—2014 — асистент головного тренера «НАК Бреда» (Нідерланди);

2015 — асистент головного тренера «Інтеру» (Азербайджан);

2015—2017 — асистент головного тренера «Твенте» (Нідерланди);

2017—2019 — головний тренер «Твенте» (Нідерланди);

2019—2021 — асистент головного тренера «АЗ Алкмар» (Нідерланди);

2021—2023 — асистент головного тренера «Феєнорду» (Нідерланди);

Із 2023 року — головний тренер «Шахтаря» (Донецьк, Україна).

ТРЕНЕРСЬКІ ДОСЯГНЕННЯ

чемпіон Еерсте Дивізі (2019) — як головний тренер;

чемпіон Нідерландів (2023) — як асистент.

ФК «ШАХТАР» (ДОНЕЦЬК)

Стадіон: «Донбас Арена» (52 898 місць).

Адреса: Україна, 08325, Київська обл., Бориспільський р-н, с. Щасливе, вул. Лесі Українки, 14.

Телефон: 0 800 300 314.

Факс: +38 044 581 71 19.

E-mail: office@shakhtar.com.

Сайт: https://shakhtar.com/.

Президент: Рінат АХМЕТОВ.

Перший матч: «Шахтар» — «Динамо» Казань — 1:4 (24 травня 1936 року).

Найбільша перемога: 9:1 («Шахтар» — «Торпедо» Запоріжжя, 16 травня 1997 року).

Найбільша поразка: 0:4 («Шахтар» — «ЦСКА-Борисфен», 6 серпня 1995 року).

Рекордсмен за кількістю матчів: Дарійо Срна (536 ігор).

Найкращий бомбардир: Луїс Адріано (128 голів).

Форма команди: помаранчево-чорні футболки й чорні труси (резервна — темно-зелені футболки й сірі труси, третя — біло-сірі футболки й білі труси).

Головний тренер: Маріно ПУШИЧ.

Досягнення клубу:

володар Кубка УЄФА (2008/2009);

14-разовий переможець чемпіонату України;

13-разовий володар Кубка України;

9-разовий володар Суперкубка України.

Дмитро РІЗНИК

Громадянство: Україна

Дата народження: 30.01.1999

191 см | **85 кг**

ВОРОТАР

Денис ТВАРДОВСЬКИЙ

Громадянство: Україна

Дата народження: 13.06.2003

206 см | **93 кг**

ВОРОТАР

Артур РУДЬКО

Громадянство: Україна

Дата народження: 07.05.1992

198 см | **85 кг**

ВОРОТАР

Тимур ПУЗАНКОВ

Громадянство: Україна

Дата народження: 04.03.2003

194 см | **83 кг**

ВОРОТАР

Іраклі АЗАРОВ

Громадянство: Грузія

Дата народження: 21.02.2002

179 см | **70 кг**

ЗАХИСНИК

Валерій БОНДАР

Громадянство: Україна

Дата народження: 27.02.1999

182 см | **73 кг**

ЗАХИСНИК

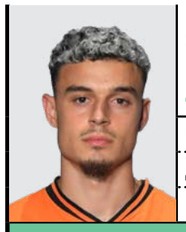
Юхим КОНОПЛЯ

Громадянство: Україна

Дата народження: 26.08.1999

180 см | **74 кг**

ЗАХИСНИК

Став ЛЕМКІН

Громадянство: Ізраїль

Дата народження: 02.04.2003

190 см | **80 кг**

ЗАХИСНИК

Гіоргі ГОЧОЛЕЙШВІЛІ

Громадянство: Грузія

Дата народження: 14.02.2001

178 см | **70 кг**

ЗАХИСНИК

Микола МАТВІЄНКО

Громадянство: Україна

Дата народження: 02.05.1996

182 см | **76 кг**

ПІВЗАХИСНИК

Ярослав РАКІЦЬКИЙ

Громадянство: Україна
Дата народження: 03.08.1989
180 см | **70 кг**
ЗАХИСНИК

Артем БОНДАРЕНКО

Громадянство: Україна
Дата народження: 21.08.2000
182 см | **73 кг**
ПІВЗАХИСНИК

Тарас СТЕПАНЕНКО

Громадянство: Україна
Дата народження: 08.08.1989
181 см | **76 кг**
ПІВЗАХИСНИК

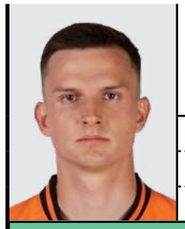
Георгій СУДАКОВ

Громадянство: Україна
Дата народження: 01.09.2002
177 см | **68 кг**
ПІВЗАХИСНИК

Олександр ЗУБКОВ

Громадянство: Україна
Дата народження: 03.08.1996
182 см | **78 кг**
ПІВЗАХИСНИК

Дмитро КРИСЬКІВ

Громадянство: Україна
Дата народження: 06.10.2000
180 см | **67 кг**
ПІВЗАХИСНИК

Єгор НАЗАРИНА

Громадянство: Україна
Дата народження: 10.07.1997
183 см | **69 кг**
ПІВЗАХИСНИК

Мар'ян ШВЕД

Громадянство: Україна
Дата народження: 16.07.1997
171 см | **63 кг**
ПІВЗАХИСНИК

Невертон МАРТІНС ДА СІЛВА

Громадянство: Бразилія
Дата народження: 03.06.2005
165 см | **60 кг**
ПІВЗАХИСНИК

Кевін САНТОС ЛОПЕС ДЕ МАСЕДО

Громадянство: Бразилія
Дата народження: 04.01.2003
176 см | **68 кг**
ПІВЗАХИСНИК

Марлон ГОМЕС КЛАУДІНО

Громадянство: Бразилія
Дата народження: 14.12.2003
184 см | **70 кг**
ПІВЗАХИСНИК

Данило СІКАН

Громадянство: Україна
Дата народження: 16.04.2001
185 см | **75 кг**
НАПАДНИК

Олексій КАЩУК

Громадянство: Україна
Дата народження: 29.06.2000
176 см | **70 кг**
ПІВЗАХИСНИК

Лассіна ТРАОРЕ

Громадянство: Буркіна-Фасо
Дата народження: 12.01.2001
182 см | **90 кг**
НАПАДНИК

Віктор ЦУКАНОВ

Громадянство: Україна
Дата народження: 04.02.2006
174 см | **64 кг**
ПІВЗАХИСНИК

Новатус Дісмас МІРОШІ

Громадянство: Танзанія
Дата народження: 02.09.2002
175 см | **69 кг**
ПІВЗАХИСНИК

Егіналду ДЕ СОУЗА ЛЕМОС

Громадянство: Бразилія
Дата народження: 09.08.2004
175 см | **69 кг**
ПІВЗАХИСНИК

СЕРГІЙ ДОЛГАНСЬКИЙ: «МИ ПОВИННІ ГРАТИ СЕРЦЕМ – ОСЬ МОЯ ГОЛОВНА ПОРАДА НА ФІНАЛЬНИЙ ПОЄДИНОК»

В.о. головного тренера полтавської «Ворскли» Сергій Долганський пригадує перемогу у фіналі Кубку України 2009 року, розповідає про шлях полтавців у поточному розіграші й ділиться своїми очікуваннями від гри команди в прийдешньому вирішальному поєдинку з донецьким «Шахтарем».

— Пане Сергію, «Ворскла» зіграє у фінальному матчі Кубку України-2023/2024. Це найголовніша гра сезону для полтавців?

— Це матч за трофей. Такі поєдинки творять історію клубу.

— Три перемоги в трьох матчах із різницею м'ячів 7—0. У чому секрет успіху ворсклян на шляху до фіналу?

— У Кубку все вирішує одна лише зустріч команд на полі. Потрібно діяти на максимальній самовіддачі. Бажання діяти на межі самопожертви — чи не найголовніша запорука перемоги.

— Матч із «Поліссям» був сповнений драматизму. Ігрова перевага в першому таймі, пауза через повітряну тривогу, сейв Ісенка при пенальті… Півфінальне протистояння за емоціями нагадувало справжній фінал. Що допомогло вашій команді його виграти?

— Ми в тій грі були одним монолітним колективом. Усі вийшли на поле, заряджені однією метою. Ніхто не випадав із гри. На останніх хвилинах, коли було важко, усі виконали свою справу на сто відсотків.

— Суперник «Ворскли» у фіналі — донецький «Шахтар». Якої ви думки про опонентів напередодні поєдинку? І чого ви очікуєте від фінальної зустрічі?

— Якщо говорити про всі регалії «Шахтаря», команди, що представляє нашу країну на найвищому рівні клубного футболу в Старому Світі, то ми просто згаємо час. Це опонент, якого не можна не поважати, але битися ми будемо, і тут дуже часто діють інші футбольні правила. Я очікую від своєї команди максимальної концентрації. Ми повинні грати серцем — ось моя головна порада на фінальний поєдинок.

— Ви вже вигравали національний Кубок — 2009 року, коли «Ворскла» під керівництвом Миколи Павлова в тоді ще Дніпропетровську обіграла «Шахтар» Мірчі Лученеску. Що ви пам'ятаєте про той матч?

— 31 травня 2009 року — день, який у деталях запам'ятався із самого ранку, коли команда зібралася на сніданок. У повітрі вже витав дух гри, і кожен із нас відчував наближення чогось особливого. Та гра складалася для нас із багатьох епізодів, які, зрештою, вирішили долю всього матчу. Ми справді відчували, що зможемо це зробити, а коли забили гол — і поготів. Посприяло успіху ще й вилучення Фернандіньйо в команди суперника.

— Загалом це вже третій фінал для «Ворскли» в історії розіграшів Кубка України. Після перемоги над «Шахтарем» у 2009-му була поразка від «Динамо» у 2020-му. «Ворскла» може стати лише четвертим клубом у новітній історії (після «Шахтаря», «Динамо» й «Чорноморця»), якому вдасться виграти цей трофей більше одного разу. Що ваша команда має в активі, щоб схилити шальки терезів у фіналі на свою користь?

— У жодному разі не можна порівнювати команди, які брали участь у вищезгаданих фіналах. Це зовсім різна історія, різні команди й виконавці, різні обставини. Єдине, що їх об'єднує, — мета вибороти трофей.

— Фінал Кубку України вперше в історії пройде в Рівному. Це вже дев'яте українське місто, в якому розігруватиметься почесний трофей. Що думаєте про розширення географії проведення фінальних ігор? І якої ви думки про стадіон «Авангард», де зійдуться «Ворскла» та «Шахтар»?

— Рівне — це взагалі рідна для мене земля, тому це буде особливий матч для мене. Що ж до географії, то це йде лише на користь українському футболу, сприяє його популяризації в регіонах.

— До цього турнір два роки поспіль не проходив через російське повномасштабне вторгнення. Як ви ставитеся до повернення змагань і вболівальників на стадіони на тлі постійної небезпеки через бойові дії в Україні?

— Уболівальники — це душа гри. Емоції та настрій команд, які зустрічаються на полі, значною мірою залежать від того, яка атмосфера панує на трибунах. У футбол грають для глядачів, тож без них це зовсім інше сприйняття самої гри. І результат від 12-го гравця залежить напряму.

МАРІНО ПУШИЧ: «ВИ ГРАЄТЕ У ФІНАЛІ, ЩОБ ВИГРАТИ ФІНАЛ»

Головний тренер донецького «Шахтаря» Маріно Пушич коментує шлях гірників у Кубку України-2023/2024, відзначає атмосферу фінального матчу та непоступливість суперників по вирішальній дуелі, а також наголошує на особливій мотивації донеччан виграти цьогорічний турнір.

— Пане Маріно, 15 травня «Шахтар» зіграє фінальний матч із «Ворсклою» в Кубку України. Ви маєте можливість здобути свій другий трофей із гірниками. Що це означає для вас як для тренера?

— Фінал — це важлива подія. Я завжди кажу, що ви граєте у фіналі, щоб виграти фінал. Ми дуже серйозно ставимося до цієї гри.

Це особливий день, і ми з нетерпінням чекаємо на матч. Ми дуже хочемо виграти Кубок України, тому викладатимемося на всі сто відсотків.

— «Шахтар» упевнено пройшов турнірну дистанцію, вигравши на шляху до фіналу всі три поєдинки. Яке протистояння запам'яталося вам найбільше — з «Вересом», «Вікторією» чи «Чорноморцем»? І чи завдали суперники бодай якихось труднощів вашій команді в тих зустрічах?

— Я пам'ятаю всі ці матчі. Кожен поєдинок має свою власну специфіку, енергетику та історію. Відзначу півфінальну зустріч із «Чорноморцем», коли за нічийного рахунку ми внесли певні зміни, що спрацювали на нашу користь. Але все ж не варто забувати, що кожен матч є дуже важливим, і саме так ми до них і підходимо.

— Якої ви думки про «Ворсклу», що протистоятиме «Шахтарю» у фіналі? І чого ви очікуєте від фінального поєдинку?

— Ми вже грали з «Ворсклою» цього сезону, і це — дуже непростий суперник. Так, декілька останніх матчів були не надто успішними для полтавців. Але фінал кубкового турніру завжди є особливим для кожного колективу. Потрібно бути на піку своєї форми, щоб зробити різницю в грі. І ми намагатимемося зробити все можливе, щоб перемогти в цьому матчі.

— Востаннє «Шахтар» тріумфував у Кубку України п'ять років тому — 2019 року, перемігши в Запоріжжі «Інгулець» із Петрового. Що скажете про мотивацію хлопців напередодні фіналу? Воно встигли зголодніти за тріумфом у цьому турнірі?

— Звісно, минув час із тієї пори, коли «Шахтар» востаннє вигравав Кубок України, і ми дуже вмотивовані повернути цей трофей.

— Разом із «Динамо» «Шахтар» лідирує за кількістю перемог у розіграшах національного Кубка (по 13). Вас захоплює той факт, що донецький клуб може вчергове переписати історію й стати найтитулованішим за весь час проведення Кубку України?

— Звичайно, статистика цікава для вболівальників. Але я та моя команда передусім думаємо про ігровий стиль та виконання завдання на матч. Ми хочемо перемогти в Кубку України. І якщо це допоможе нам здобути найбільшу кількість трофеїв у межах цих змагань, ми будемо дуже пишатися цим.

— Фінал Кубку України вперше в історії пройде в Рівному. Чи доводилося вже вам познайомитися із цим містом? І що скажете про стадіон «Авангард», де зійдуться «Ворскла» та «Шахтар»?

— Я не знайомий із містом, але чув хороші речі про стадіон. Гарний газон та відповідні умови для гри. Тож я з нетерпінням чекаю на фінал. Це завжди особлива гра, завжди особлива атмосфера. Для спортсмена немає нічого важливішого за атмосферу фінального матчу.

— До цього турнір два роки поспіль не проходив через російське повномасштабне вторгнення. Як ви ставитеся до повернення змагань і вболівальників на стадіони на тлі постійної небезпеки через бойові дії в Україні?

— Національний Кубок — важливе змагання, яке проводиться по всьому світу. На жаль, через вищезгадані обставини цей турнір не проводився останніми роками в Україні. Але я дуже радий його поверненню. Цей турнір дає додаткові можливості командам і привносить дещо особливе у футбольне життя країни.

У ФОКУСІ – СЕРГІЙ МЯКУШКО

- Найголовніші риси мого характеру: ***працелюбність.***
- Моя улюблена страва: ***лазанья***.
- У дитинстві я насолоджувався грою: ***Роберто Карлоса, Шевченка***.
- Я хотів би зіграти в одній команді з: ***Роналдіньйо***.
- Найскладніший опонент, проти якого довелося зіграти: ***Вадим Сапай***.
- Мої сильна та слабка сторони у футболі: ***сильна — дриблінг, слабка — гра головою***.
- Найсильніший футболіст на моїй позиції просто зараз: ***Мбаппе***.
- Найпам’ятніший матч у моєму житті: ***дебютний за «Динамо» (Київ) із «Чорноморцем»***.
- Мені хотілося б зіграти проти: ***Вокера***.
- Найпам’ятніший виїзд був: ***у Токіо***.
- Стадіон, який справив на мене найбільше враження: ***стадіон «Сарагоси» — «Ромареда»***.
- Особисто не знайомий, але хотів би поспілкуватися з: ***Андреа Пірло***.
- Мій улюблений фільм/серіал: ***«Запах жінки»***.
- Мій улюблений музичний виконавець: ***Пласідо Домінго, Хосе Каррерас, Лучано Паваротті***.
- Моя улюблена марка авто: ***Aston Martin***.
- З найуживаніші додатки на моєму телефоні: ***IInstagram, Lichess (граю в шахи)***.
- Якби не футбол, я би став: ***тенісистом***.
- «Ворскла» мусить виграти Кубок України, тому що: ***більше в це вірить.***

У ФОКУСІ – ДМИТРО РІЗНИК

- Найголовніші риси мого характеру: ***доброта.***
- Моя улюблена страва: ***пельмені***.
- У дитинстві я насолоджувався грою: ***Мессі***.
- Я хотів би зіграти в одній команді з: ***Мессі***.
- Найскладніший опонент, проти якого довелося зіграти: ***Левандовський***.
- Мої сильна та слабка сторони у футболі: ***слабких мало, а сильна — гра ногами***.
- Найсильніший футболіст на моїй позиції просто зараз: ***тер Штеген***.
- Найпам’ятніший матч у моєму житті: ***із «Барселоною» в Лізі чемпіонів***.
- Мені хотілося б зіграти проти: ***«Реалу»***.
- Найпам’ятніший виїзд був: ***у Токіо***.
- Стадіон, який справив на мене найбільше враження: ***«Емірейтс»***.
- Особисто не знайомий, але хотів би поспілкуватися з: ***тер Штегеном***.
- Мій улюблений фільм/серіал: ***«Папік»***.
- Мій улюблений музичний виконавець: ***я — меломан***.
- Моя улюблена марка авто: ***Mercedes***.
- З найуживаніші додатки на моєму телефоні: ***Instagram, WattsApp, Telegram***.
- Якби не футбол, я би став: ***звичайним трудягою***.
- «Шахтар» мусить виграти Кубок України, тому що: ***ми на це заслуговуємо!***

ІСТОРІЯ ПРОТИСТОЯНЬ МІЖ «ВОРСКЛОЮ» ТА «ШАХТАРЕМ» У КУБКУ УКРАЇНИ

22.11.1994
«Ворскла» – «Шахтар»
1/8 фіналу
Полтава
0:1

Гол: Бєліченко (69)

27.11.1994
«Шахтар» – «Ворскла»
1/8 фіналу
Донецьк
8:0

Голи: Матвєєв (10, 26, 40, 42), Левчук (57, автогол), Грачов (64, 73), Ательки́н (86)

08.12.2007
«Ворскла» – «Шахтар»
1/4 фіналу
Полтава
0:3

Голи: Чигринський (55), Рац (77), Фернандіньо (88)

12.12.2007
«Шахтар» – «Ворскла»
1/4 фіналу
Донецьк
1:1

Голи: Гай (55) – Цуррі (64)

30.10.1996
«Ворскла» – «Шахтар»
1/4 фіналу
Полтава
0:0

13.11.1996
«Шахтар» – «Ворскла»
1/4 фіналу
Донецьк
2:1

Голи: : Поцхверія (47), Леонов (71) – Самойлов (44)

31.05.2009
«Ворскла» – «Шахтар»
Фінал
Дніпропетровськ
1:0

Гол: Сачко (50)

02.03.2016
«Ворскла» – «Шахтар»
1/4 фіналу
Полтава
0:4

Голи: Коваленко (4), Феррейра (55), Кучер (58), Веллінгтон (80)

27.03.2016
«Шахтар» – «Ворскла»
1/4 фіналу
Київ
1:2

Голи: Бернард (67) – Хльобас (28, 89).

лише одного разу команди зустрічалися між собою у фіналі: тоді полтавці на «Дніпро-Арені» здобули перемогу з рахунком 1:0 — 1

саме стільки разів «Ворскла» перемагала донеччан у матчах турніру — 2

двічі команди розписували мирові

4 — чотири різних міста приймали матчі колективів: Донецьк, Полтава, Дніпро (тоді — Дніпропетровськ) та Київ. Рівне стане п’ятим

стільки перемог у кубкових зустрічах із ворсклянами здобув «Шахтар» — 5

8 — саме таку кількість голів подарувала вболівальникам найрезультативніша гра між командами. Усі м’ячі забили донеччани

різниця забитих і пропущених м’ячів на користь гірників — 20:5

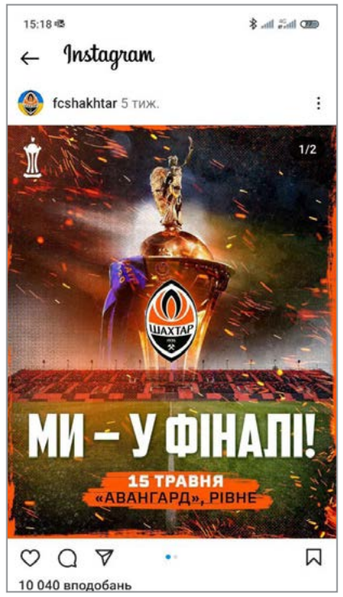
2016 — останній кубковий поєдинок між командами відбувся у 2016-му: «Ворскла» обіграла гірників — 2:1, але вилетіла зі змагань

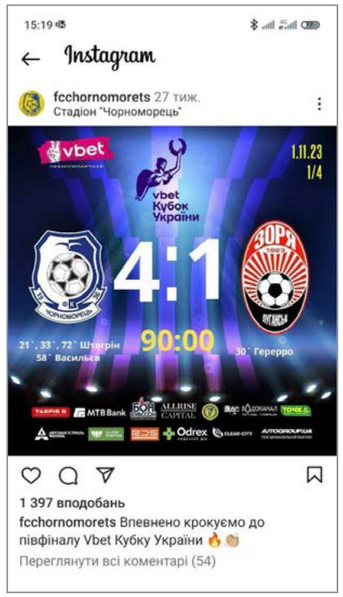
vbet Кубок України

vbet

ТИТУЛЬНИЙ СПОНСОР

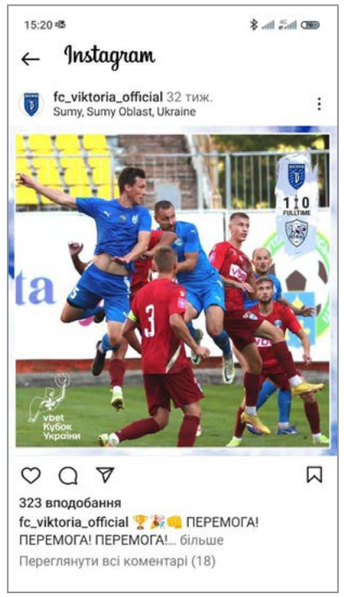
КУБОК УКРАЇНИ В СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ

ПОЛІЦІЯ
ВІЙСЬКОВА РОЗВІДКА УКРАЇНИ
OMNIA VERITAS
SAPIENS DOMINABITUR ASTRIS

ДЯКУЄМО